

Píseň písní

¹ Píseň nejpřednější z písní Šalomounových.
² Ó by mne políbil políbením úst svých; nebo lepší jsou milosti tvé nežli víno. ³ Pro vůni masti tvé jsou výborné, mast rozlitá jméno tvé; protož tě mladice milují. ⁴ Táhnij mne, a poběhnem za tebou. Uvedltě mne král do pokojů svých, plésati a veseliti se v tobě budeme, a vychvalovati milosti tvé více než víno; upřímí milují tě. ⁵ Jsem černá, ale milostná, ó dcery Jeruzalémské, tak jako stanové Cedarští, jako opony Šalomounovy. ⁶ Nehledte na mne, žeť jsem snědá, nebo jsem obhořela od slunce. Synové matky mé rozpálivše se proti mně, postavili mne, abych ostříhala vinic, a vinice své nehlídala jsem. ⁷ Oznam mi ty, kteréhož miluje duše má, kde paseš? Kde dáváš odpočínutí o poledni? Nebo proč mám býti tak jako poběhlá při stádích tovaryšů tvých? ⁸ Jestliže nevíš, ó nejkrášší mezi ženami, vyjdi po šlepějích ovcí, a pas kozlátka svá podlé obydlí pastýřů. ⁹ Jíždě v vozích Faraonových připodobňuji tě, ó milostnice má. ¹⁰ Líce tvá okrášlena jsou ozdobami, a hrdlo tvé halžemi. ¹¹ Ozdob zlatých naděláme tobě s proměnami stříbrnými. ¹² Dotud, dokudž král stolí, nardus můj vydává vůni svou. ¹³ Svazček mirry jest mi milý můj, na prsech mých odpočívaje. ¹⁴ Milý můj jest mi hrozen cyprový na vinicích v Engadi.

¹⁵ Aj, jak jsi ty krásná, přítelkyně má, aj, jak jsi krásná! Oči tvé jako holubičí. ¹⁶ Aj, jak jsi ty krásný, milý můj, jak utěšený! I to lůže naše zelená se. ¹⁷ Trámové domů našich jsou z cedrů, a pavlače naše z boroví.

2

¹ Já jsem růže Sáronská, a lilium při dolinách. ² Jako lilium mezi trnám, tak přítelkyně má mezi pannami. ³ Jako jabloň mezi dřívím lesním, tak milý můj mezi mládenci. V stínu jeho žádostiva jsem byla seděti, a sedímť; nebo ovoce jeho sladké jest ústům mým. ⁴ Uvedl mne na hody, maje za korouhev lásku ke mně. ⁵ Očerstvětež mne těmi flašemi, posilňte mne těmi jablky, nebo umdlévám milostí, ⁶ Levice jeho pod hlavou mou, a pravici svou objímá mne. ⁷ Zavazujíť vás přísahou, dcery Jeruzalémské, skrze srny a laně polní, abyste nebudily a nevyrážely ze sna milého mého, dokudž by nechtěl. ⁸ Hlas milého mého, aj, onť se béře, skáče po těch horách, poskakuje na těch pahrbcích. ⁹ Podobný jest milý můj srně aneb mladému jelenu; aj, on stojí za stěnou naší, vyhlédá z oken, patří skrze mříži. ¹⁰ Ozval se milý můj, a řekl mi: Vstaň, přítelkyně má, krásná má, a pod. ¹¹ Nebo aj, zima pominula, prška přestala a odešla. ¹² Kvítíčko se ukazuje po zemi, čas prozpěvování přišel, a hlas hrdličky slyší se v krajině naší. ¹³ Fík vypustil holičky své, a réví rozkvetlé vydalo vůni. Vstaniž, přítelkyně má, krásná má, a pod. ¹⁴ Holubičko má, v rozsedlinách

skalních, v skrýši příkré, ukaž mi obličej svůj, nechat slyším hlas tvůj; nebo hlas tvůj libý jest, a obličej tvůj žádostivý. ¹⁵ Zlapejte nám lišky, lišky maličké, ješto škodu dělají na vinicích, poněvadž vinice naše kvete. ¹⁶ Milý můj jest můj, a já jeho, jenž pase mezi lilium. ¹⁷ Ažby zavítal ten den, a utekli by stínové ti, navratíž se, připodobni se, milý můj, srně neb mladému jelenu na horách Beter.

3

¹ Na ložci svém v noci hledala jsem toho, kteréhož miluje duše má. Hledala jsem ho, ale nenašla jsem ho. ² Již tedy vstanu, a zchodím město; po ryncích i po ulicích hledati budu toho, kteréhož miluje duše má. Hledala jsem ho, ale nenašla jsem ho. ³ Našli mne ponocní, kteříž chodí po městě. Viděli-liž jste toho, kteréhož miluje duše má? ⁴ A jakž jsem jich jen pomínula, takž jsem našla toho, kteréhož miluje duše má. Chopila jsem ho, aniž ho pustím, až ho uvedu do domu matky své, a do pokojíka rodičky své. ⁵ Příkladou vás zavazuji, dcery Jeruzalémské, skrze srny a laně polní, abyste nebudily a nevyrážely ze sna milého mého, dokudž by sám nechtěl. ⁶ Která jest to, jenž vstupuje z pouště jako sloupové dymu, okouřena jsuc mirrou a kadidlem, dražším nad všelijaký prach apatekářský? ⁷ Aj, lože Šalomounovo, okolo něhož šedesáte udatných z nejsilnějších Izraelských, ⁸ Vše vládnoucích mečem, vycvičených v boji, z nichž jeden každý má svůj meč při boku svém

z příčiny strachu nočního. ⁹ Schranu vystavěl sobě král Šalomoun z dříví Libánského, ¹⁰ Při níž udělal sloupy stříbrné, dno zlaté a ponebí šarlatové, vnitřek pak jeho postlaný milostí dcer Jeruzalémských. ¹¹ Vyjděte a pohledte, dcery Sionské, na krále Šalomouna v koruně, kterouž ho korunovala matka jeho v den oddávání jeho a v den veselí srdce jeho.

4

¹ Aj, jak jsi ty krásná, přítelkyně má, aj, jak jsi krásná! Oči tvé jako holubičí mezi kadeři tvými, vlasy tvé jako stáda koz, kteréž vídati na hoře Galád. ² Zubové tvoji podobní stádu ovcí jednotejných, když vycházejí z kupadla, z nichž každá mívá po dvěm, a mezi nimiž není žádné neplodné. ³ Jako provázek z hedbáví červeného dvakrát barveného rtové tvoji, a řeč tvá ozdobná; jako kus jablka zrnatého židoviny tvé mezi kadeři tvými. ⁴ Hrdlo tvé jest jako věže Davidova, vystavená k chování zbroje, v níž na tisíce pavéz visí, vše štítů mužů udatných. ⁵ Oba tvé prsy jako dvě telátek bliženců srních, jenž se pasou v kvítí. ⁶ Ažby zavítal ten den, a utekli by stínové, poodejdu k hoře mirrové a pahrbku kadidlovému. ⁷ Všecka jsi krásná, přítelkyně má, a není na tobě poškrvny. ⁸ Se mnou z Libánu, ó choti má, se mnou z Libánu půjdeš, a pohlediš s vrchu hory Amaná, s vrchu Senir a Hermon, z peleší lvových a s hor pardových. ⁹ Jala jsi srdce mé, sestro má choti, jala jsi srdce mé jedním okem svým, a jedinou točenicí hrdla

svého. ¹⁰ Jak utěšené jsou milosti tvé, sestro má choti! Jak vzácnější jsou milosti tvé než víno, a vůně mastí tvých nade všechny vonné věci. ¹¹ Strdí tekou rtové tvoji, ó choti, med a mléko pod jazykem tvým, a vůně roucha tvého jako vůně Libánu. ¹² Zahrada zamčená jsi, sestro má choti, vrchoviště zamčené, studnice zapečetěná. ¹³ Výstřelkové tvoji jsou zahrada stromů jablek zrnatých s ovocem rozkošným cypru a nardu, ¹⁴ Nardu s šafránem, prustvorce s skořicí, a s každým stromovým kadidlo vydávajícím, mirry a aloes, i s všelijakými zvláštními věcmi vonnými. ¹⁵ Ó ty sám vrchoviště zahradní, studnice vod živých, a tekoucích z Libánu. ¹⁶ Věj, větříčku půlnoční, a přid', větříčku polední, prověj zahradu mou, ať tekou vonné věci její, a ať přijde milý můj do zahrady své, a jí rozkošné ovoce své.

5

¹ Přišelť jsem do zahrady své, sestro má choti, sbírám mirru svou i vonné věci své, jím plást svůj i med svůj, pijí víno své a mléko své. Jezte, přátelé, píte a hojně se napíte, moji milí. ² Spávámť, a však srdce mé bdí. Hlas milého mého, tlukoucího: Otevři mi, sestro má, přítelkyně má, holubičko má, upřímá má; nebo hlava má plná jest rosy, a kadeře mé krůpějí nočních. ³ Svlékla jsem sukni svou, kterakž ji obleku? Umyla jsem nohy své, což je mám káleti? ⁴ Milý můj sáhl rukou svou skrze dvěře, a vnitřnosti mé pohnuly se ve

mně. ⁵ I vstala jsem, abych otevřela milému svému, a aj, z rukou mých kapala mirra, i z prstů mých, mirra tekutá na rukovětech závory. ⁶ Otevřelať jsem byla milému svému, ale milý můj již byl ušel, a pominul. Duše má byla vyšla, když on promluvil. Hledala jsem ho, ale nenašla jsem ho; volala jsem ho, ale neozval se mi. ⁷ Nalezše mne strážní, kteříž chodí po městě, zbili mne, ranili mne, vzali i rouchu mou se mne strážní zdí městských. ⁸ Zavazuji vás přísahou dcery Jeruzalémské, jestliže byste našly milého mého, co jemu povíte? Že jsem nemocná milostí. ⁹ Což má milý tvůj mimo jiné milé, ó nejkrásnější z žen? Co má milý tvůj nad jiné milé, že nás tak přísahou zavazuješ? ¹⁰ Milý můj jest bílý a červený, znamenitější nežli deset tisíců jiných. ¹¹ Hlava jeho jako ryzí zlato, vlasy jeho kadeřavé, černé jako havran. ¹² Oči jeho jako holubic nad stoky vod, jako v mléce umyté, stojící v slušnosti. ¹³ Líce jeho jako záhonkové vonných věcí, jako květové vonných věcí; rtové jeho jako lilium prýstící mirru tekutou. ¹⁴ Ruce jeho prstenové zlatí, vysazení kamením drahým jako postavcem modrým; břicho jeho stkvělost slonové kosti zafiry obložené. ¹⁵ Hnátové jeho sloupové mramorové, na podstavcích zlata nejčistšího založení; obličej jeho jako Libán, výborný jako cedrové. ¹⁶ Ústa jeho přesludká, a všecken jest přežádostivý. Takovýť jest milý můj, takový jest přítel můj, ó dcery Jeruzalémské. ¹⁷ Kamže odšel milý tvůj, ó nejkrásnější z žen? Kam se

obrátil milý tvůj? A hledati ho budeme s tebou.

6

¹ Milý můj sstoupil do zahrady své, k záhonkům věci vonných, aby pásł v zahradách, a aby zbíral lilium. ² Já jsem milého mého, a milý můj jest můj, kterýž pase mezi lilium. ³ Krásná jsi, přítelkyně má, jako Tersa, pěkná jako Jeruzalém, hrozná jako vojsko s praporci. ⁴ Odvrát oči své od patření na mne, nebo ony mne posilují. Vlasy tvé jsou jako stáda koz, kteréž vídati v Galád. ⁵ Zubové tvoji jsou podobní stádu ovcí, když vycházejí z kupadla, z nichž každá mívá po dvěm, a mezi nimiž není žádné neplodné. ⁶ Jako kus jablka zrnatého židoviny tvé mezi kadeři tvými. ⁷ Šedesáte jest královen, a osmdesáte ženin, a mladíc bez počtu; ⁸ Jediná jest však má holubice, má upřímá, jedinká při matce své, nepoškrvněná při své rodičce. Spatřivše ji dcery, blahoslavily ji, královny a ženiny chválily ji, řkouce: ⁹ Která jest to, kterouž viděti jako dennici, krásná jako měsíc, čistá jako slunce, hrozná jako vojsko s praporci? ¹⁰ Do zahrady vypravené sstoupila jsem, abych spatřila ovoce údolí, abych viděla, kvete-li vinný kmen, a pučí-li se jabloně zrnaté. ¹¹ Nezvěděla jsem, a žádost má ponukla mne na vůz přednějších z lidu mého. ¹² Navrať se, navrať, ó Sulamitská, navrať se, navrať, ať na tě patříme. Co uzříte na Sulamitské? Jako zástup vojenský.

7

¹ Jak jsou krásné nohy tvé v střevících, dcero knížecí! Okolek bedr tvých jako zápony, dílo ruku výborného řemeslníka. ² Pupek tvůj koflík okrouhlý, ne bez nápoje; břicho tvé jako stoh pšenice obrostlý kvítím. ³ Oba tvé prsy jako dvě telátek bliženců srnách. ⁴ Hrdlo tvé jako věže z kostí slonových, oči tvé rybníci v Ezebon podlé brány Batrabbim, nos tvůj věže Libánská patřící k Damašku. ⁵ Hlava tvá na tobě jako Karmel, a vlasy hlavy tvé jako šarlat; i král přivázán by byl na pavlačích. ⁶ Jak jsi ty krásná, a jak utěšená, ó milosti přerozkošná! ⁷ Ta postava tvá podobna jest palmě, a prsy tvé hroznům. ⁸ Řekl jsem: Vstoupím na palmu, dosáhnu vrchů jejích. Nechažť tedy jsou prsy tvé jako hroznové vinného kmene, a vůně chřípí tvých jako jablek vonných. ⁹ Ústa tvá jako víno výborné, milá pro upřímnost, působící, aby i těch, jenž spí, rtové mluvili. ¹⁰ Já jsem milého svého, a ke mně jest žádost jeho. ¹¹ Poď, milý můj, vyjděme na pole, přenocujme ve všech. ¹² Ráno přivstaneme, na vinice pohledíme, kvete-li vinný kmen, již-li se ukázal začátek hroznů, kvetou-li jablka zrnatá, a tuť dám tobě milosti své. ¹³ Pěkná jablečka vydala vůni, a na dveřech našich všecy rozkoše nové i staré, milý můj, zachovala jsem tobě.

8

¹ Ó bys byl jako bratr můj požívající prsí matky mé, abych tě naleznuc vně, políbila, a nebyla zahanbena. ² Vedla bych tě, a uvedla do domu

matky své, a tu bys mne vyučoval; a jáť bych dala píti vína strojeného, a mstu z jablek zrnatých. ³ Levice jeho pod hlavou mou, a pravicí svou objímá mne. ⁴ Přísahou vás zavazuji, dcery Jeruzalémské, abyste nebudily a nevyrážely ze sna milého mého, dokudž by sám nechtěl. ⁵ Která jest to, jenž vstupuje z pouště, zpolehši na milého svého? Pod jabloní vzbudila jsem tě; tuť tebe počala matka tvá, tuť tě počala rodička tvá. ⁶ Položiz mne jako pečet na srdce své, jako pečetní prsten na ruku svou. Nebo silné jest jako smrt milování, tvrdá jako hrob horlivost; uhlí její uhlí řeřavé, plamen nejprudší. ⁷ Vody mnohé nemohly by uhasiti tohoto milování, aniž ho řeky zatopí. Kdyby někdo dáti chtěl všecken statek domu svého za takovou milost, se vším tím pohrdnut by byl. ⁸ Sestru máme maličkou, kteráž ještě nemá prsí. Co učiníme s sestrou svou v den, v kterýž bude řeč o ní? ⁹ Jestliže jest zed, vzděláme na ní palác stříbrný; pakli jest dveřmi, obložíme je dskami cedrovými. ¹⁰ Já jsem zed, a prsy mé jako věže; takž jsem byla před očima jeho, jako nacházející pokoj. ¹¹ Vinici měl Šalomoun v Balhamon, kteroužto pronajal strážným, aby jeden každý přinášel za ovoce její tisíc stříbrných. ¹² Ale vinice má, kterouž mám, přede mnou jest. Mějž sobě ten tisíc, ó Šalomoune, a dvě stě ti, kteříž ostríhají ovoce jejího. ¹³ Ó ty, kteráž bydlíš v zahradách, přátelét pozorují hlasu tvého, ohlašujž mi se. ¹⁴ Pospěš, milý můj, a připodobni se k srně nebo mladému jelenu, na horách vonných věcí.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900